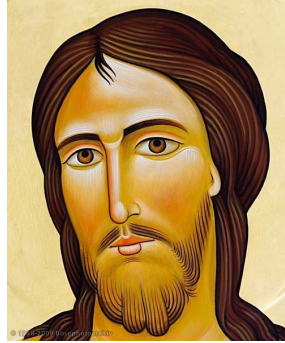

Christus, Koning van het heelal

Het liturgisch jaar eindigt met de viering van het koningschap van de Heer Jezus Christus, die is opgestaan uit de doden en opgevaren ten hemel en van de Vader "alle macht in hemel en op aarde ontvangen heeft" (Mt 28:18).

Hij is "de Alfa en de Omega, de Oorsprong en het Einde" (Ap 21:6, zie. 1.8, 22,13), en zoals wij in de geloofsbelijdenis zeggen: "hij die is zal komen in heerlijkheid en zijn koningschap zal nooit een einde kennen".

Maar welk is het "koningschap" van Christus?

De evangeliëperikoop dat we zullen horen op zondag de 22ste geeft ons het antwoord.

In de context van het lijdensverhaal volgens Johannes (vgl. Joh 18,1-19,37) leidden de religieuze autoriteiten in Israël, na ondervraging, Jezus in Pretorium, waar het proces begint. Pilatus vroeg Jezus de enige vraag die hij als vertegenwoordiger van de politieke macht kon stellen: " Bent U de koning van de Joden?".

Hij kende waarschijnlijk de hoop die de Joden hadden over de komst van een koning die Israël met geweld zou bevrijden van het juk van de Romeinen : in de tijd van Jezus was dit de enige verwachting die overbleef van Gods belofte, dat de Messias zijn koninkrijk van vrede en gerechtigheid zou vestigen (vgl. Jes. 11:1-9) ...

Jezus werd door Nathanael "koning van Israël" (Johannes 1:49) genoemd. Ook het gewone volk had Hem toegejuicht tijdens zijn intocht in Jeruzalem (Joh. 12:13), maar hij weigerde als een politieke koning te worden beschouwd, en vluchtte voor een wereldlijke macht.

Het is daarom dat Jezus, na de broodvermenigvuldiging, "zich terugtrok in de bergen, wetende dat ze Hem tot koning zouden maken" (Joh. 6:15).

Na de schokkende dood aan het kruis, durven de apostelen op de dag na Pasen, Jezus vragen: "Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?" (Handelingen 1:6) ...

Paradoxaal genoeg is het Jezus, die geketend, aan Pilatus zijn rechter, de vraag stelt:

Zeg je dit uit uzelf of heb je dat gehoord over mij? ". En vastberaden zegt Jezus: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld": het koningschap van Jezus wordt Hem door God gegeven:

Hij is diegene die "kwam om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen "(Marcus 10:45). Jezus wil zo elk misverstand uit de wereld helpen: zijne majesteit kan niet begrepen worden als een wereldse macht: "indien mijn Koninkrijk van deze wereld zou zijn" – verduidelijkt Hij - "dan zouden mijn dienaars er wel voor gestreden hebben, dat Ik niet aan de joden werd uitgeleverd.

Met een groeiende angst vroeg Pilatus, (vgl. Joh 19,8), aan Jezus: "Gij zijt dus toch koning?".

Met de veroordeling voor ogen, kan Jezus enkel bevestigen: "Ja, koning ben Ik"

Op het kruis zal zijn koningschap nog sterker gemanifesteerd worden, wanneer de soldaten het bord ophangen: "Jezus van Nazareth, Koning van de Joden" (Joh. 19:20) ...

En Jezus voegt eraan toe: "Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Al wie uit de waarheid is, luistert naar mijn stem. "

En Pilatus vroeg Hem: "Wat is waarheid?" (Joh. 19:38).

Maar Jezus reageert niet omdat Hij reeds met heel zijn leven van de waarheid heeft getuigd, en vooral op dit intens moment waar hij in vrijheid en liefde zijn Pascha beleeft.

Nadat Jezus naar buiten wordt gebracht, zal Pilatus –niet begrijpend- uitroepen:

"Zie de mens" (Joh. 19,5), de mens bij uitstek, de mens zoals God hem gedroomd en geschapen heeft, de mens die kan liefhebben "tot het uiterste!" (Joh. 13:1).

Het koningschap van Jezus is dus van een geheel andere orde, die zich ten volle openbaart in het lijden en de dood aan het kruis; en de verheerlijking bestaat hierin dat Hij zijn leven geeft voor zijn broeders. In die zin is Hij de "Koning der koningen van de aarde" (Apk. 1:5), "De Koning der koningen en Heer der heren" (Apk 17,14, 19,16).

Vanaf dan begrijpen we dat het christendom in waarheid geen abstract begrip is, maar de openbaring van Gods heilsplan doorheen het optreden van Jezus. Kortom: de waarheid is een persoon, Jezus Christus (vgl. Johannes 14:6)!

Deze Jezus leefde als "man voor de anderen" (D. Bonhoeffer), gaf Zijn leven met een oneindige Liefde. Dankzij Hem mogen we hopen dat de dood niet het laatste woord heeft. Daarom heeft de Vader Hem uit de dood doen opstaan en verrijzen: om eens en voor altijd te tonen, dat een leven in liefde beleefd, altijd sterker en groter is en alles overwint.

God heeft getoond dat eeuwig leven mogelijk is en alle mensen toegang verleent tot Zijn Koninkrijk, in Jezus Christus, "de eerstgeborene die opgestaan is uit de doden" (Col 1:18).

Enzo Bianchi

www.monasterodibose.it